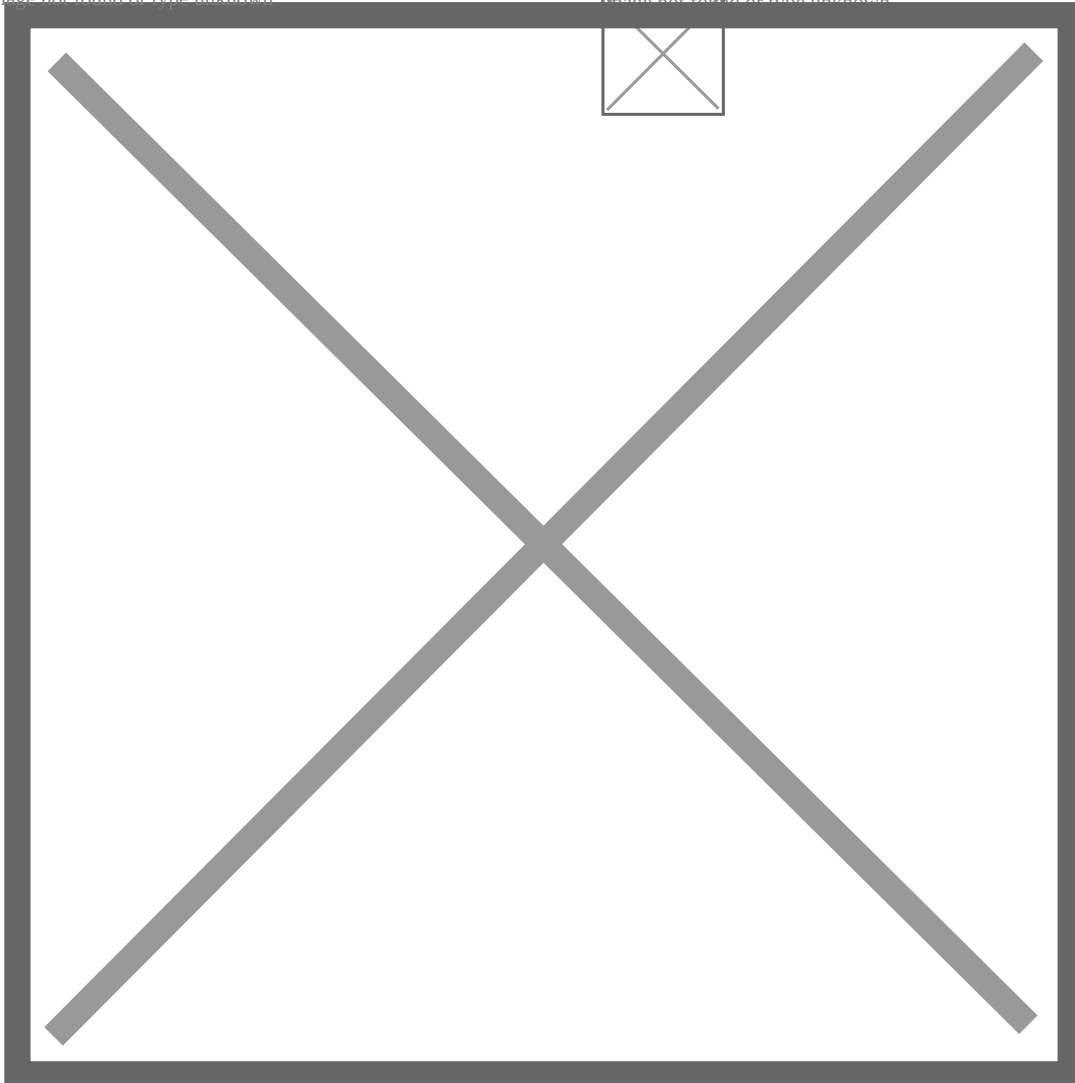

Η κλιματική αλλαγή επιδεινώνει τις κρίσεις εκτοπισμού, σύμφωνα με τον Ύπατο Αρμοστή

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Image not found or type unknown

Μια έκθεση,

που βασίζεται στις προσωπικές μαρτυρίες προσφύγων από την Ανατολική Αφρική, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η κλιματική αλλαγή μπορεί να καταστήσει τους ανθρώπους περισσότερο ευάλωτους και να επηρεάσει την απόφασή τους να καταφύγουν σε περιοχές όπου μαίνονται συγκρούσεις και τελικά να οδηγηθούν έξω από τα σύνορα της χώρας τους, στην εξορία.

Ο Ύπατος Αρμοστής του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες κ. Αντόνιο Γκουτέρες

παρουσίασε την έκθεση με τίτλο «Κλιματική Αλλαγή, Ευαλωτότητα και Ανθρώπινη Κινητικότητα» στη σύνοδο των +20 για τη βιώσιμη ανάπτυξη. Η έκθεση εκδόθηκε από την Ύπατη Αρμοστεία και το Πανεπιστήμιο των Ηνωμένων Εθνών, με την υποστήριξη του London School of Economics και το Πανεπιστήμιο της Βόννης.

«Αυτή η έκθεση επιβεβαιώνει ό,τι ακούμε τόσα χρόνια από τους πρόσφυγες. Κάνουν τα πάντα για να παραμείνουν στον τόπο τους, αλλά όταν η συγκομιδή εξαντλείται και τα ζώα πεθαίνουν, δεν έχουν άλλη λύση παρά να φύγουν -μια μετακίνηση που συχνά τους οδηγεί σε ακόμη χειρότερη κατάσταση» λέει ο Γκουτέρες.

Η έρευνα βασίζεται σε συζητήσεις με 150 περίπου πρόσφυγες και εσωτερικά εκτοπισμένους στην Αιθιοπία και την Ουγκάντα το 2011, στους οποίους υποβλήθηκαν ερωτήσεις με στόχο την κατανόηση του βαθμού στον οποίο η κλιματική αλλαγή είχε επηρεάσει τη φυγή από τα σπίτια τους και τελικά τις χώρες τους. Οι περισσότεροι ήταν αγρότες και βοσκοί από την Ερυθραία, τη Σομαλία και το ανατολικό Σουδάν.

«Η έκθεση αναδεικνύει πόσο σημαντικό είναι να κατανοήσουμε τις πραγματικές εμπειρίες των ευάλωτων ανθρώπων σε ένα πλαίσιο επιβαρυντικών περιβαλλοντικών παραγόντων σήμερα» λέει ο Κόνραντ Οστερβάλντερ, πρύτανης του Πανεπιστημίου των Ηνωμένων Εθνών που συνεργάστηκε στο σχεδιασμό των ερευνητικών εργαλείων και υλοποίησε την έρευνα μαζί με το Πανεπιστήμιο της Βόννης, του London School of Economics και την Ύπατη Αρμοστεία.

Οι περισσότεροι πρόσφυγες είπαν ότι η φυγή ήταν η έσχατη επιλογή και ότι η πρώτη τους μετακίνηση ήταν προσωρινή, σε μια περιοχή κοντά στο σπίτι τους. Η πλειονότητα αναγκάστηκε στη συνέχεια να εγκαταλείψει τη χώρα, όταν η περιοχή στην οποία είχαν μετακινηθεί επλήγη από την ανασφάλεια ή το θανατηφόρο συνδυασμό βίας και ξηρασίας. Η διάσχιση των συνόρων ως άμεση αντίδραση στην κλιματική αλλαγή ήταν σπάνια.

Πολλοί πρόσφυγες στη έρευνα περιέγραψαν διακοπτόμενα φαινόμενα βροχοπτώσεων την περασμένη δεκαετία με βαρύτερες περιόδους ξηρασίας. Κανένας δεν θεώρησε αυτές τις αρνητικές αλλαγές στον καιρό ως την καταλυτική αιτία για τις βίαιες συγκρούσεις. Όμως αρκετοί είπαν ότι η έλλειψη τροφίμων και συγκομιδής μετά από βαριές περιόδους ξηρασίας επιδείνωνε προϋπάρχουσες συγκρούσεις, τις διώξεις και την καταστολή.

«Είμαι πεπεισμένος ότι η κλιματική αλλαγή σε όλο και μεγαλύτερο βαθμό θα επιδεινώνει τις κρίσεις εκτοπισμού στον κόσμο. Είναι πολύ σημαντικό για τον

κόσμο να ενωθεί για να αντιμετωπίσει αυτήν την πρόκληση» είπε ο Γκουτέρες.

Όμως ενώ οι περισσότεροι άνθρωποι που αναγκάζονται να μετακινηθούν εξαιτίας ακραίων καιρικών συνθηκών μένουν εντός των χωρών τους, αυτοί που διασχίζουν τα σύνορα δεν καλύπτονται απαραίτητως από τη Σύμβαση του 1951 για τους Πρόσφυγες.

Η Πρωτοβουλία Νάνσεν που ξεκίνησε το 2012 από τη Νορβηγία και την Ελβετία, με την υποστήριξη της Ύπατης Αρμοστείας και του Νορβηγικού Συμβουλίου Προσφύγων, στοχεύει στη διευθέτηση αυτού του νομικού κενού στην προστασία για τους ανθρώπους που εκτοπίζονται πέρα των συνόρων εξαιτίας περιβαλλοντικών αλλαγών και ακραίων καιρικών φαινομένων.